
Mysterieus is deze band ...

Pascal-Olivier Kyosei Reynaud - Narbonne, mei 2020

Mysterieus is deze band tussen een bewustzijn en een lichaam

Mens zijn, een verrassing in de fenomenale immensiteit die zichzelf realiseert

Alle oceanen zijn rivieren, tranen, regen en vogelgezang

Eens rechtop ontnemt de minste gedachte het leven, tussen twee gedachten
door glimlacht een Boeddha

Maar ...

Ik ben niet dit lichaam, ook al stapt, spreekt, eet of slaapt het

Ik ben niet deze gedachte, noch dit woord, noch deze stilte

Ik ben niet deze overtuigingen, deze gehechtheden, dit verlangen

In het begin verschijnt er niets, op het einde verdwijnt er niets

Begin en einde bestaan niet, het hier en nu ook niet

Nochtans weerkaatst elke druppel het schijnsel van de maan,
die zelf dat van de zon weerkaatst

Deze ogen zijn ook vloeibare druppels, dit hart weerkaatsende aanwezigheid

Menselijke broeders en zusters, waarom elkaar zo veel lijden toedragen?

De schat van het 'zijnde zoals het is' weigerend kleden onze handen en blikken zich met
dromen. Ons inbeeldend te spreken, tellen we onze angsten en gaan we op de tast vooruit

Het 'zijnde zoals het is' ziet het ontwaakte wezen met onderscheiding, zonder daar iets voor te
doen

De oneindige hemel, vrij en veranderlijk

Het lied van elke vogel en de geur van elke bloem

De wind die streelt en het water dat naar zijn bron terug loopt, het stilstaande of dat naar de
oceanen stroomt

Deze gewortelde boom en zijn bloesemende sapstroom

Elk wenend kind, het in de steek gelaten of gedode dier

De uitgestoken hand of de opgestoken vuist, elke haat, elke liefde zijn mij bekend

Zijn zonder te zijn, een levensschors

Een woord van de stilte dat, indien ze het spel speelt, de stilte van het woord wordt

Een lichaam dat doorheen de mala van het huidig ogenblik gaat

Zonder licht, geen schaduw, hoe daar aan voorbij gaan?

De meester vraagt :

- "Wat is dat?"

- "Wat is wat?"

De keizer vraagt :

- "Wie staat voor mij?"

- "Niet-weten"

Niet-weten, is het enige aanvaardbare antwoord

"Ik" weet het niet, en "niet-weten" penetreren is ware kennis

Dertig stokslagen, "ik" keer terug naar het niets

Dertig stokslagen, "ik" word geboren op aarde

Het wordt mogelijk te kijken in de spiegel zonder weerkaatsing

Een wezen dat rechtop staat, mededogen en wijsheid zijn het hart van de weg van de Boeddha, van het leven

Ziehier een uittreksel uit het onderricht van Mazu Daoyi of Ma-Tsou (709-788) :

Sinds ontelbaar aantallen kalpa's zijn alle wezens de samadhi van de essentie van de doctrine (dharmata) nooit buiten gegaan. Permanent in deze samadhi wonend eten ze, kleden ze zich, discuten en antwoorden ze. Uiteindelijk zijn het functioneren van de zintuiglijke organen en alle daden de essentie van de doctrine. Zij die niet naar de bron kunnen terug keren hechten zich aan namen, volgen de fenomenen zodanig dat verkeerde passies en gedachten opkomen en zij allerlei soorten karma ontwikkelen. Maar voor wie in staat is in één enkele gedachte terug te keren naar de bron, wordt zijn hele wezen het Heilige hart.

Moge elk van u zijn eigen Hart bereiken, hecht u niet aan mijn woorden. Zelfs indien ik welsprekend zou zijn en zou spreken over zoveel ontelbare onderwerpen als de zovele zandkorrels in de Ganges, zou het Hart niet groter worden. Zelfs indien geen enkele rede uitgesproken zou worden, zou het Hart niet verkleinen. Wat over verkrijgen spreekt, is uw Hart,

wat over niet-verkrijgen spreekt, is eveneens uw Hart. Indien u op gelijkaardige wijze uw lichaam zou vermenigvuldigen, licht zou uitstralen, de achttien mirakels zou uitvoeren, dan nog zou dit alsnog niet evenwaardig zijn aan het terugkeren van het ik naar de uitgedoofde asse.